

మతిమరుపోవనిషత్

భ్రూతదేశంలో మతిమరుపు ప్రొఫెసర్లలో పీఠాంబరాలికి అగ్రతాంబూలం ఇవ్వాలి క్రికెట్ ఆటకు సోల్స్ ఎలానో, హాకికి ధ్యాన్ వండ్ ఎలాగో ఆట్ సెంట్ మైండ్ కీ, పరధ్యానానీ పీఠాంబరం ఆలాంటివాడు. 'మతిమరుపు మహారత్న' 'పరధ్యాన సామ్రాట్' అనే బిరుదుల్ని దొరతనంవారు ఇస్తేగిస్తే అవన్నీ పీఠాంబరం కైవసం చేసుకొంటాడు.

చిన్నప్పటినుంచీ పీఠాంబరం అదో రకం మనిషి. లాగుకు గుండీబ పెట్టుకోవడం మరచిపోయి క్లాసులో అడవిల్లల ఎవరు కూర్చోనోనాడు. అందుకేవాళ్లు 'పోస్టాఫీస్' అని ముద్దుగా పిలిచేవాళ్ళు. చొక్కా తిరగేసుకొని, బాళ్ళ అన్నయ్య లాజు విక్కలు వేసుకొని హడావుడిగా బడికి పరుగెత్తేవాడు. ఎప్పుడూ ఏదో తనలోతాను మాట్లాడుకొంటూ శూన్యంలో వేళ్ళు తిప్పుతూ వుండేవాడు.

ఈ లోకం మనిషి కానట్టే ప్రవర్తన వుంటూ వచ్చింది. అట్టినీ ఆధ్యాత్మికంగా అంజేతాదు అభిమానికుడనీ గట్టిగా చెప్పలేడు. అటు దర్శిస్తూ కారు ఇటు అసమర్థుడూ వుండు. ఒక్క చదువు విషయంలో తప్ప విగళనా వాణిల్లో ఉత్సుకత చూపించేవాడు కాదు. శారీరకంగా కాని,

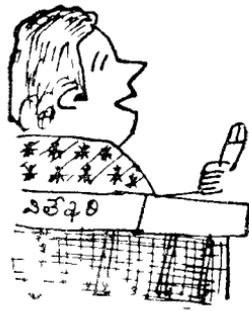
మానసికంగాకాని ఏ లోటు పాట్లు లేవనీ ఈ అసాధారణ ప్రవర్తన బహుశ తాతల నుంచి సంక్రమించి వుంటుందని తేల్చి చెప్పారు డాక్టర్లు అరదజనుమంది

కట్నం కానుకలకు ఆసక్తి కుండా కుండనపు బొమ్మలంటిదాన్ని ఏరికోరి ముడిపెట్టారు అట్లయితే దారికొస్తాడేమోనని. నాడి అంచనాలన్నీ తల్లి క్రిందులయ్యాయి. ఆతడిలో ఏద్రెల్లా లేదు. ఇక వీడిగతి యింటే అనుకొన్నారు తల్లి దండ్రులు వగైరా.

తన తలరాతకు భార్య లబలబలాడింది. కాలక్రమేణా అలవాటుపడి రాజీపెట్టుకొంది. మొగుడే గొప్ప హీరోగా ఆనుకొని వసిసాపని పెంచినట్టుగా అన్నీ చేస్తూ వచ్చింది. తెల్లారింది నిద్ర లేవండి. పళ్ళు తోముకోండి. కాపీ తాగండి.... స్నానం చేయండి.... అన్నం తినండి.... చొక్కా వేసుకోండి.... సిగరెట్టు కాలిండి కాలేజీకి వెళ్ళండి.... ఇలా అనేవి ఆమె నిత్యమూ చదివే వేదం. భార్య కొన్ని విషయాల్లో తెగించి చొరవ తీసుకోకపోతే ఆమె తీవ్రత మరీ దుర్భరమై వుండేది.

"ఈ వేళ అంచకు రాలేదేమండీ" అని భార్య. "అదేమిటి? నేను యింటి కొచ్చి తినిపోలేదు!.... ఐ.... నీ అవునవును

(పజులు తొడి చెడి
 పోతారనో సద్భావము తోనో
 దేశం అట ఉన్న బాటిల్స్ న్న
 కొనవో శా!!!

Muralidhar

నీ వంటే గుర్తుకొస్తోంది, లేబరేటరీలో
 ఏవో ప్రయోగాలు చేస్తూ తిండి మాతే
 మరిచిపోయా, సరిగ్గా ఒంటిగంటకు కిల్లీ
 వముల్నూ సిగరెట్ కాల్చా భోజనం చేశా
 వనుకొని" అన్నాడు పీతాంబరం.

"ఇంకానయం. పెళ్ళి అయిందని
 మర్చిపోయి దేన్నైనా ప్రేమించేరు
 సుమా" అంది నవ్వేస్తూ.

ఒకసారి ఇద్దరూ సినిమాకెళ్ళారు.
 ఇంకాట్ వెర్లో పీ తాం బ రం బయట
 కొచ్చాడు. సినిమా ఐపోవొచ్చినా తిరిగి

హాల్లోకి రాలేదు. అట పదిలాడు. భార్య
 వెళ్ళుకుంటూ ఒంటరిగా ఇంటి కొచ్చింది.

పీతాంబరం ఓ బండెడు పుస్తకాలు
 ముందేసుకొని బుద్ధిమంతుడైన విద్యార్థిలా
 నాటితో సాధన చేస్తూ కనుపించాడు.

"అదేమిటంటి. నన్ను ఒక్కతైనే
 వదిలి వచ్చాకారెం" అంది ఆమె

"అరెరె: సినిమాకు మదిద్దరం
 పోయామా: నువ్వై దీరంటానికి వెళ్ళా
 వను కొన్నా. సినిమా బోర్ గా వుంటే
 ఇంటి కొచ్చేకా" అన్నాడు పీతాంబరం

భూకర్ణాల్లాంటి కళ్ళలోంచి విచిత్రంగా చూస్తూ.

“నా బదులు దేన్నో ఒకదాని పెళ్ళాం అనుకొని యింటికి తీసుకరాకుండా ఒక్కరో వచ్చారు అందుకు సంతోషం” అంది.

పీతాంబరం భార్య అర్జెంటుగా పుట్టింటికి వెళ్ళే పనివచ్చింది. కనీసం వారం రోజులైనా వుండాలి. అందుకామె ఎన్నో ప్రజాళికల్ని తయారుచేసింది. మరెన్నో వూహాల్ని అల్లింది. పని మనిషికి ఏ మేమి చేయాలో ఎలా చేయాలో ఒక రోజంతా నూరి పోసింది. దానిచేత ఆ పనులన్నీ రెండు మూడు సార్లు ఏ కరువు పెట్టిండుకొని రిహార్సలు చేయించింది.

“అప్పలమ్మా ఆయ్యగార్ని కంటికి రెప్పలా కాపాడే భారంబిది. చచ్చి నీ కడుపున పుడతానే. పూరిమంచి రాగానే ఓ మంచి దీర యిస్తా. మీ బుద్ధోడికి చొక్కా కుటిస్తా. మీ అయనకు బాబుగారి పాత గుడ్డలిస్తా నే వచ్చేటప్పుడు ఆవకాయ తేస్తా నీ కోసం ఇస్తా ఎక్కువే తెస్తా. మీ దొరగారు ఎంతో ఖయాయి మనిషి. వొంటిమీద స్వప్నా వుండదు. జాగ్రత్తగా అన్నీ చూసుకొవే ఏదీ మర్చిపో వొద్దు. నేను లేని లోటు ఏ మాత్రం రానియకు తెలసిండా ఇంకా వాగుతున్నా నంటే నా అదుర్దా అర్థం చేసుకొవే” అంది గుక్క తిప్పకొండా చెప్తూ.

“మీరింతగా చెప్పాలమ్మా; బాబు

గోరి యావరం నాకంతా ఎరికే తమరు లేని లోటు చచ్చినా రాసీను మీరు బేసిక రుగా ఎల్లిరాండి. అంతానే చూసు కొంటాగా” అంది భరోసా యిస్తూ.

ముక్కోటి దేవకలకు ముడుపు కట్టి తన వంప ప్రాజాల్ని భర్తదగ్గరే అట్టే పెట్టి ఉత్తకట్టెతో మాత్రమే ఆమె రైలెక్కింది. వారం రోజులు వెయ్యి యుగాలుగా గడిపి తిరిగి వచ్చింది. భర్త ఎప్పటిలానే వున్నాడు. చిక్కి పోలేడు. బెంగ వడ్డలు కనుసంచలేడు. తమ చెప్పనవన్నీ అప్పలమ్మ తు.చ. తప్పకుండా ఆవరణలో పెట్టెపుంటుందని సంతోష పడింది.

“పోయినప్పటి నుంచీ మీదేబెంగా కంటికి కుమకే పడలేదా. మీదే ధ్యాస. ఈ వారం రోజులు ఎంత భారంగా గడిచాయో ఆ పరమాత్ముడికి తెలుసు. అన్నట్టు....మీకే ఇబ్బంది లేకుండా అన్నీ సవ్యంగా జరిగి పోయాయా. పనిమనిషి అన్నీ సరిగ్గా చూపిందా” అంది భర్తతో.

“ఏ పని మనిషి;....ఇన్నాళ్ళూ నువ్వు లేవు; ఓ....హా! మర్రేపోయా పూరి కేదో వెడతనన్నావు కదూ; ఆయితే వెళ్ళి వచ్చావన్నమాట. అంతా కులాసాయేనా. మరి....మరి రాత్రిళ్ళా పక్కలో పడుకొని కులాసాగా కబుర్లు చెప్పి కాలక్షేపం చేసింది. నువ్వుకొదన్న మాట!” అన్నాడు ఆమాయకంగా. *